

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Joannis Friderici Karg Bambergensis Franconis. Pax Religiosa Sive De exemptionibus, & subjectionibus Religiosorum

Karg von Bebenburg, Johann Friedrich

Herbipoli, 1680

III. De editione librorum, & impressionibus lucrativis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38315

tum quòd ejusmodi **Conventus Generalibus & Provincialibus** ordinum quotannis pro sumptibus ratione officii faciendis certam pecuniæ summam, inter alios conventus deinceps partiendam, contribuant; tum ne se ipsos privarent jurisdictione & auctoritate, quam mediantibus hisce Conventibus saltem cumulativè habent in singulis ferè oppidis cujusque Diocesis; tum quia iidem fratribus illac transeuntibus pro Hospitio serviunt. Quæ an relaxationi disciplina Regularis, ne dicam dissipationi Religionis, præponderent, illi viderint, quorum est, non expectare lapsus, sed præcavere.

CAPUT III.

De editione librorum, & impressionibus lucrativis.

262. *Decreta Conciliorum Lateran. & Trid.*
 263. *Hodie nullus liber imprimendus sine licentia Episcopali.*

264. *Quid desideretur in Censore librorum.*
 M 5 265.

265. *Argumenta Partis affirmantis pro-
sas esse de jure sacro Religiosis & Ec-
clesiasticis librorum impressiones lucrati-
bi de Testamentis quorundam Mo-
rum Orientis.*

266. *Stabilitur sententia negativa.*

267. *Quid hac in re videatur Auctoritas.*

268. *Vsus Urbis Romae; & deploras
plurimis Germanis locis abusus.*

262. **R**esolutio hujus qua-
principaliter est petita
Concilio Lateranensi, quod sub
X. ses. 10. graviter prohibet imp-
nem librorum, vel cujuscunq-
pturæ de rebus sacris absque
Auctoris, & Episcopali appro-
sub poena amissionis & publica
stionis impressorum librorum,
turarum, & excommunicationis
sententiæ contra imprimentes,
primi facientes ejusmodi libros
pturas, eosve vendentes, vel apu-
tinentes. Quas poenas S. C. Tr-
tinum ses. 4. Deer. de edit. & im-
libror. renovat contra eandem peti-

si que Regulares fuerint Auctores, ultra
 examinationem & probationem ordi-
 narii, eosdem obligat ad licentiam à suis
 quoque superioribus impetrandam.
 Qui autem scripto eos communicant,
 vel evulgant, nisi antea examinati pro-
 bati que fuerint, hos eisdem pœnis sub-
 jicit, quibus impressores: ac insuper
 ordinat, ut qui eos habuerint vel lege-
 rint, nisi prodiderint Auctores, pro Au-
 ctoribus habeantur: ipsa verò libro-
 rum probatio in scriptis detur; atque
 idè in fronte libri, vel scripti, vel im-
 pressi, authenticè appareat: idque to-
 tum, hoc est, & probatio, & examen
 gratis fiat: ut probanda probentur, &
 reprobentur improbanda.

263. Quamquam autem libri vel
 scripturæ tractantes de rebus profanis
 per se non subdantur dispositioni Con-
 ciliarum Lateranensis vel Tridentini:
 nihilominus ex usu probato Episcopo-
 rum hisce temporibus nullus omnino
 liber imprimi potest sinè licentia Epi-
 scopali,

scopali, & meritò, cum facile
 liber continere possit unum vel
 sensum bonis moribus aut om
 xæ fidei repugnantem: quam
 sam hæc duo solum in censur
 rum exprimi solent, quod nec
 mores, nec fidem offendant: n
 aliorum dispectioni & curæ rel
 scing

264. Quantum ad munus C
 præterquam quod accuratissim
 discretissimus esse debeat, adeo
 son testetur, Parisiis in unius die
 ologici discussione, ante Censur
 tegrum annum, ac plus tempo
 doque impensum fuisse: Jun
 per illum esse oportet, imp
 causam Auctori aperiendo, p
 nisque tempus ac facultatem con
 do, prout ab Ecclesia cum ip
 Hæreticis agi consuevit. Et
 quidem in tanta opinionum var
 postquam ab Alexandro VII, et
 centio XI. complures earum p
 ptæ fuerunt, diligenter attendere

nevel ad antiqua principia, vel ad pejo-
 ra sensim transeat, Quamquam e-
 nim hæc sententia: *licitum est sequi
 opinionem minus probabilem, relicta
 probabiliore ac tutiore*, non expressè
 damnata fuerit: ad eam tamen, ceu plu-
 rimum malorum radicem, funditus ex-
 scindendam Alexander VII. fel. recor.
 omnino proclivis fuit, retardatus solùm
 consilio Cardinalis Pallavicini suaden-
 tis, ut dilatâ tantisper generali censurâ,
 particulares solùm assertiones nomina-
 tim configerentur: quod etiam tum ab
 Alexandro 24. *Septembris* 1665. & 18.
Martij 1666. tum ab Innocentio XI.
 2. *Martij* 1679. factum atque prohibi-
 tum fuit, ita ut de iis non nisi impu-
 gnando, ne quidem privatim tractari
 possit sub pœna Excommunicationis
 reservatæ S. Pontifici ipso facto incur-
 rendæ.

265. Occasione approbationis Epi-
 scopalis, & impressionis librorum, du-
 bium incidens nascitur, *an Ecclesiasticis*

51
 35

de Religiosis de jure sacro permittuntur
impressiones lucrative? ubi pro
 mativa militare videtur, tum eam
 Concilii Carthaginensis IV. re
Clericus quantumlibet 4. dicitur
 damnans Massilianos docentes, ut
 cere Clericis victum quærere per
 manibus, aut aliquam litterarum
 tatem docere: tum exemplum
 postolorum, aliorumque Sanctorum
 quos inter, testibus Rufino & S. *ingre*
 S. Spiridion ab interventu in
 Nicæna Synodo celebris simul
 mihuntis in Cypro Episcopus
 gis Capellarum pastor; imò
 ex primis Monachis orientis
 rii, fiscellarii, sed & nonnunquam
 ci fuerunt, salvâque Religio
 tate, non caruerunt omni domo
 usu rerû ut proprietarû, sed solâ
 âse emissi, obstructi fuisse videtur
 habenda nec quærenda bona ter
 lia, ultra certam mensuram sufficere
 ad vitæ sustentationem, juxta *quod*
 Num, præfixi
 Erem
 zenus
 mel
 cis fac
 gantu
 Justit
 gem
 mon
 26
 die p
 dines
 aut d
 repu
 tos a
 hort
 Exi
 V. S
 quot
 tion
 quò
 cula

rum, vel perfectum aliquem finem sibi
 præfixum: ut non mirum, si SS. Paulus
 Eremita, Hilarion, Gregorius Nazian-
 zenus, Januarius Monachus, & alii, de
 melotibus, palliis, ciliciis, cucullis, tuni-
 cis sacceis &c. testamenta condidisse le-
 gantur publico jure firmata, usque ad
 Justinianum Imperatorem, cujus Le-
 gem ab Ecclesia canonizatam fuisse,
 monstrat S. Gregorius relatus c. *Quia*
ingredientibus 7. XIX. q. 3.

266. At, quicquid de his olim, ho-
 die postquam singuli Religiosorum or-
 dines, aut de fructibus foundationum,
 aut de fidelium elemosynis victitant,
 repugnat eorum puritati, habere hor-
 tos aliquos ut colantur, ac olera & alia
 hortalia pretio distrahantur Clem,
Exiit de Paradiso 1. §. *lites* verò, de
 V. S. adeoque cum iis sive à charitate
 quotidiana fidelium, sive ex piis funda-
 tionibus sabunde provisum sit, non est,
 quòd aliis artibus, in præjudicium sæ-
 cularium, & sæpe non sinè scandalo ob-
 litigia

GI
 30

litigia cum impressoribus &c. ut
 etum parent, vel monasteria
 amplificent, sive restaurent, in
 DEO sibi serviri per talia, quae
 tium professioni, nec non ipsi
 quandoque repugnant.

267. Conveniri tamen potest
 Auctore cum Bibliopola sub con-
 ditione, ut Conventui det vel libros
 eidem utiles, vel aliud quid, in
 quam pretium laboris, sed ad ne-
 cessitates praesentes aut imminentes
 vendendas: dummodo negotia
 eorum, quod mercatores eximio-
 rum quaerunt, penitus evitentur.
 si vero nullus Bibliopola sum-
 ptionis facere velit, neque
 proximi, neque Ecclesiasticorum
 Regularium status prohibere
 quò minus Auctor, librum, de
 su Superiorum, respectivè suis
 ordinis sumptibus in Reip. sua
 bonum imprimi faciat, & per
 larium

mines sæculares deinde citra lucrum di-
vendat.

268. Qui secùs faciunt, viderint o-
lim, quid DEO respondeant? Certè
sub Urbano VIII. S. Congregatio Visi-
tationis Apostolicæ generali Decreto
omnibus Regularibus utriusque sexûs
districtè venditionem pharmacorum
ac aliorum artefactorum prohibuit:
quæ licèt visitationem particularem
nomine Urbanitanquam Episcopi par-
ticularis Urbis, non tanquam Papæ re-
spiciat, Ejus Decretum tamen pro Nor-
ma cæterorum Ordinariorum servire
deberet, ut ad imitationem Episcopi
Romani id ipsum introducerent, cum
summa hominû sæculariû ex artibus vel
negotiationibus iisdem viventium con-
solatione. Sed Æthiopem lavare vi-
deor, dum pluribus in Germaniæ locis,
loco Crucis, vel tabellæ cum inscriptio-
ne nominis cujusdam Sancti, quæ olim
pro locorum Ecclesiasticorum & Regu-
larium Titulo fuerat, protensæ hederæ,
appensæ

51
30

appensæ ad fores tabulæ vinaria
 revisariæ, deterioresque notæ
 conspiciuntur; ac si quid uspiã
 mentive haberi potest, ultra amplius
 ventus vinarios ac frumentarios
 losã quãdam aviditate congeritur
 riùs rursus vendatur. *caus. XIV.*
 4. per tot.

CAPUT IV.

De renuntiationibus No
 rum.

269. *Ius antiquum de renuntiationibus
 vitiorum.*
 270. *Novissima dispositio S. C. Trid.*
 271. *Causa finalis huius dispositionis.*
 272. *De quibus renuntiationibus
 Tridentinum.*
 273. *Quid si Novitius post renuntiationem
 moriatur ante professionem? ubi
 dispositionibus Novitiorum.*
 274. *Novitii & Scholastici S. I. n. n. n.
 henduntur hoc Decreto.*
 275. *Quid S. Concilium permoverit
 exceptionem Iesuitarum?*